

РЕШЕНИЕ

№ 5699

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6133** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма] срещу решение от 21.05.2021 г. по НАХД № 12175/2020 г. на СРС, НО, 13 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-437/21.08.2020 г., издадено от издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /две хиляди/ лева на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е незаконосъобразно поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касационният жалбоподател твърди, че нарушението не е повторно, поради което е неправилна наложената с издаденото наказателно постановление санкция. Същият твърди, че в АУАН се съдържат факти за извършено нарушение по чл. 108 от КЗ, но няма данни да е налице предишно извършено нарушение от същия вид. Посочва, че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН, тъй като в него е посочено, че извършеното нарушение е повторно. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва касационната жалба. Моли да бъде потвърдено решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който моли касационната жалба да бъде отхвърлена.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че при извършена проверка по жалба на В. И., е констатирано, че на 13.01.2020 г. пред [фирма] била предявена застрахователна претенция № [ЕГН] за плащане на застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, по повод настъпило на 11.01.2020 г. застрахователно събитие – увреждане на лек автомобил „Ф. Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] . Към заявлението пред застрахователя били приложени документи, необходими за установяването на основанието и размера на претенцията – СРМПС, контролен талон, СУМПС, контролен талон към знак за технически преглед, протокол за ПТП, банкова сметка на завелия претенцията. На 22.01.2020 г. от И. били изискани допълнителни доказателства, а именно представяне на документ, удостоверяващ прекратяването на регистрацията на автомобила, поради определяне на обезщетението като тотална щета. На 06.02.2020 г. били представени доказателства за прекратяване на регистрацията на автомобила. След тази дата не са били изисквани допълнителни доказателства.

С платежно нареждане от 26.06.2020 г. на И. било изплатено застрахователно обезщетение от 686,93 лв.

Бил съставен АУАН № Р-10-437/21.08.2021 г. срещу [фирма]. АУАН бил подписан от представител на дружеството без възражения.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № Р-10-437/21.08.2020 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Издадените АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. В тях са посочени фактите, относими към установяване на нарушението и определяне на вида му, както и нарушената законова разпоредба. При съставянето им са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Същите са предявени по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени от компетентни органи. При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или

застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането. Съгласно чл. 496, ал. 1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ.

Видно от събраните доказателства в хода на съдебното производство пред СРС, ЗД [фирма] не е изисквало допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което за дружеството е възникнало задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ да се произнесе по същата. Последното представено доказателство по претенцията е от 06.02.2020 г., поради което произнасянето е следвало да бъде направено не по-късно от 22.02.2020 г. На 26.06.2020 г. по претенцията е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 686,93 лева. Предвид това, настоящият решаващ състав намира, че не е спазен императивно установеният срок в чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Правилен е изводът на районния съд, че извършеното нарушение е повторно по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-244/12.03.2019 г., а именно 04.02.2020 г., с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 за нарушение на разпоредбите на КЗ е от 2000 до 40 000 лв. Определената имуществена санкция е в размер на 3 000 лв., която е ориентирана към законоустановения минимум и същата не следва да бъде намалена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.05.2021 г. по НАХД № 12175/2020 г. на СРС, НО, 13 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителните директори С. П. и К. К., да заплати на КФН сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.